

EBA/GL/2024/07

13 czerwca 2024 r.

Wytyczne

dotyczące planów naprawy wymaganych na podstawie art. 46 i 55 rozporządzenia (UE) 2023/1114

1. Zgodność i obowiązki sprawozdawcze

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe muszą dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do niniejszych wytycznych.
2. W wytycznych określono stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzoru w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego oraz w sprawie sposobu, w jaki należy stosować prawo Unii w danym obszarze. Właściwe organy określone w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich praktyk (np. poprzez zmianę swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również gdy wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Obowiązki sprawozdawcze

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w terminie do dnia 13.11.2024 właściwe organy muszą powiadomić EUNB, czy stosują się lub zamierzają zastosować się do niniejszych wytycznych, albo podać uzasadnienie niestosowania się do nich. W przypadku braku powiadomienia w tym terminie EUNB uzna, że właściwe organy nie stosują się do niniejszych wytycznych. Powiadomienia należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB z dopiskiem „EBA/GL/2024/07”. Powiadomienia powinny przekazać osoby odpowiednio upoważnione do przekazywania informacji o stosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów. Do EUNB należy również zgłaszać wszelkie zmiany związane ze stosowaniem się do wytycznych.
4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 powiadomienia zostaną opublikowane na stronie internetowej EUNB.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. Niniejsze wytyczne określają format i informacje, które powinny być zawarte w planie naprawy, który emitenci tokenów powiązanych z aktywami i emitenci tokenów będących e-pieniędzem muszą sporządzić i prowadzić zgodnie z art. 46 i 55 rozporządzenia (UE) 2023/1114².

Zakres stosowania

6. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem określonych w art. 3 ust. 1 pkt 6 i 7 rozporządzenia (UE) 2023/1114 (zwanymi dalej, do celów niniejszych wytycznych, łącznie „emitentami”).
7. Przepisy niniejszych wytycznych dotyczące treści planu naprawy w odniesieniu do rezerwy aktywów, w tym pkt 29 ppkt 1) i 3), pkt 30 ppkt 6) i 7), pkt 31 i pkt 53, nie mają zastosowania do emitentów tokenów będących e-pieniędzem, którzy nie podlegają wymogowi utrzymywania rezerwy aktywów zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2023/1114.

Adresaci

8. Niniejsze wytyczne są skierowane do właściwych organów określonych w art. 3 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia (UE) 2023/1114.
9. Niniejsze wytyczne są również skierowane do emitentów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia (UE) 2023/1114:
 - a) tokenów powiązanych z aktywami określonych w art. 3 ust. 1 pkt 6 tego rozporządzenia (emitenci tokenów powiązanych z aktywami); oraz
 - b) tokenów będących e-pieniędzem określonych w art. 3 ust. 1 pkt 7 tego rozporządzenia (emitenci tokenów będących e-pieniędzem).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40).

Definicje

10. O ile nie określono inaczej, terminy stosowane i zdefiniowane w rozporządzeniu (UE) 2023/1114 mają takie samo znaczenie w wytycznych. Ponadto do celów niniejszych wytycznych stosuje się następujące definicje:

Termin	Definicja
Emisja tokenów wielołańcuchowych	odnosi się do tokena powiązanego z aktywami lub tokena będącego e-pieniędzem, który jest emitowany i dystrybuowany za pomocą więcej niż jednej technologii rozproszonego rejestru (DLT) lub podobnej technologii.
Ogólna możliwość naprawy	dotyczy zdolności do naprawy poprzez wdrożenie wariantów naprawy w szeregu scenariuszy trudnej sytuacji finansowej i niefinansowej.
Ryzyko związane z depeggingiem	to ryzyko, że wartość tokena powiązanego z aktywami lub tokena będącego e-pieniędzem nie będzie taka sama, jak wartość rynkowa powiązanych aktywów, tj. że wystąpią różnice między wartością rynkową tokena a wartością rynkową powiązanych aktywów.

3. Wdrożenie

Data rozpoczęcia stosowania

11. Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia 13.11.2024.

4. Plany naprawy dla emitentów tokenów powiązanych z aktywami i emitentów tokenów będących e-pieniądzem

4.1 Uwzględnienie zasady proporcjonalności

12. Aby zagwarantować, że informacje, które mają zostać przedstawione w planie naprawy, jego format oraz przegląd dokonywany przez właściwe organy są zgodne z indywidualnym profilem ryzyka, charakterem i modelem biznesowym emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub emitenta tokenów będących e-pieniądzem, a także ze skalą i złożonością jego działalności, sporządzając lub oceniając plany naprawy, emitenci i właściwe organy powinni uwzględniać zasadę proporcjonalności.
13. Aby zastosować przepisy poprzedniego punktu, emitenci i właściwe organy powinni wziąć pod uwagę wszystkie poniższe kryteria:
 - a. wielkość, złożoność, charakter i model biznesowy emitenta;
 - b. klasyfikację tokena powiązanego z aktywami lub tokena będącego e-pieniądzem jako znaczącego zgodnie z art. 43 i 44 oraz art. 56 i 57 rozporządzenia (UE) 2023/1114;
 - c. w przypadku emitentów tokenów powiązanych z aktywami – wielkość, zmienność, strukturę, koncentrację i charakter aktywów rezerwowych oraz samego tokena powiązanego z aktywami;
 - d. w przypadku emitentów tokenów będących e-pieniądzem – wielkość, zmienność, strukturę i koncentrację aktywów zabezpieczających otrzymane środki finansowe;
 - e. znaczenie i profile ryzyka dostawców usług w zakresie kryptoaktywów wykorzystywanych do świadczenia usług związanych z tokenami powiązаныmi z aktywami lub tokenami będącymi e-pieniądzem emitowanych przez danego emitenta;
 - f. znaczenie i profile ryzyka sieci DLT, z których korzysta dany emitent w celu emitowania za ich pośrednictwem tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem;
 - g. profil ryzyka dostawców zewnętrznych innych niż dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i sieci DLT, którzy świadczą znaczące lub krytyczne usługi ICT na rzecz danego emitenta.
14. Do celów stosowania zasady proporcjonalności emitenci tokenów sklasyfikowanych jako znaczące powinni stosować wymogi określone w pkt 62 co najmniej raz w roku i uwzględnić w swoim planie naprawy wszystkie kategorie wskaźników planu naprawy określone w pkt 29 i 30.

4.2 Treść planu naprawy

15. Plan naprawy powinien składać się ze wszystkich następujących elementów:

- a) streszczenie kluczowych elementów planu naprawy, jak określono szczegółowo w sekcji 4.3 niniejszych wytycznych;
- b) informacje dotyczące zarządzania, w tym ramy wskaźników planu naprawy i progów monitorowania, jak określono szczegółowo w sekcji 4.4 niniejszych wytycznych;
- c) opis mających zastosowanie wariantów naprawy, w tym co najmniej analizę scenariusza naprawy, opis środków przygotowawczych oraz informacje na temat utrzymania usług, jak określono szczegółowo w sekcji 4.5 niniejszych wytycznych;
- d) plan w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji w ramach planu naprawy, jak określono szczegółowo w sekcji 4.6 niniejszych wytycznych.

4.3 Streszczenie kluczowych elementów planu naprawy

16. W swoim planie naprawy emitenci powinni zawrzeć streszczenie kluczowych elementów planu naprawy określonych w pkt 15 ppkt b), c) i d).

17. W streszczeniu kluczowych elementów planu naprawy emitenci powinni również wymienić i podkreślić główne zmiany w stosunku do poprzedniej wersji planu naprawy przedłożonej właściwemu organowi.

4.4 Informacje dotyczące zarządzania

18. W swoim planie naprawy emitenci powinni zawrzeć jasny i szczegółowy opis procesów zarządzania związanych z opracowaniem, utrzymaniem i wdrożeniem planu naprawy.

19. Informacje dotyczące zarządzania, o których mowa w poprzednim punkcie, powinny zawierać co najmniej następujące elementy:

- a) opis roli i funkcji osób odpowiedzialnych za opracowanie, wdrożenie i aktualizację planu;
- b) opis sposobu, w jaki plan naprawy wpisuje się w ramy zarządzania wewnętrznego, strategii biznesowej i zarządzania ryzykiem emitenta (w tym oświadczenie o apetycie na ryzyko);
- c) opis procesów i ram czasowych, które należy stosować w celu okresowej aktualizacji planu oraz w celu jego aktualizacji, by odzwierciedlić wszelkie istotne zmiany mające wpływ na dany token, emitenta lub jego otoczenie;
- d) rodzaje polityki oraz procedur regulujących zatwierdzanie planu naprawy, oraz jego przeglądy i aktualizacje;

- e) opis procedur eskalacji, czyli warunków i procedur niezbędnych do zapewnienia terminowego wdrożenia poszczególnych wariantów naprawy przewidzianych w planie naprawy. Powinny one obejmować co najmniej jasne informacje na temat procesu decyzyjnego w odniesieniu do uruchomienia planu naprawy, na podstawie jasnego i szczegółowego procesu eskalacji, który ma zastosowanie w przypadku wykrycia naruszenia progu wskaźnika planu naprawy lub prawdopodobieństwa jego zaistnienia w najbliższej przyszłości, w celu rozważenia i ustalenia, którego wariantu naprawy należy użyć w celu przywrócenia zgodności z odpowiednimi wymogami regulacyjnymi mającymi zastosowanie do rezerwy aktywów lub kontynuowania świadczenia usług związanych z odpowiednim tokenem;
- f) termin na podjęcie decyzji o uruchomieniu działań naprawczych oraz moment i sposób powiadomienia właściwego organu;
- g) opis wskaźników ilościowych i jakościowych odzwierciedlających możliwe zagrożenia, słabe punkty lub zagrożenia dla kwoty, płynności i alokacji rezerwy aktywów i środków, które emitenci muszą utrzymywać w każdym momencie zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2023/1114, jak szczegółowo określono w pkt 22–41.

20. W przypadku gdy emitenci zawarli z podmiotami zewnętrznymi ustalenia dotyczące obsługi rezerwy aktywów oraz dotyczące inwestowania rezerwy aktywów, przechowywania rezerwy aktywów oraz, w stosownych przypadkach, dystrybucji publicznej tokenów zgodnie z art. 34 ust. 5 lit. h) rozporządzenia (UE) 2023/1114, powinni oni zawrzeć w swoim planie naprawy jasny i szczegółowy opis procesów ustanowionych w celu wymiany informacji w sposób, który zapewni terminowe uruchomienie procesu eskalacji, o którym mowa w pkt 37, w przypadku wykrycia przez emitenta lub odpowiedni podmiot zewnętrzny naruszenia progu wskaźnika planu naprawy. Emitent powinien również określić w planie naprawy, w jaki sposób ustalenie zawarte z dowolnym takim podmiotem zewnętrznym zapewnia terminową wymianę informacji w sposób umożliwiający emitentowi uzyskanie informacji o wystąpieniu naruszenia lub uznanie, że naruszenie prawdopodobnie wystąpi w najbliższej przyszłości, tak aby plan mógł zostać uruchomiony w odpowiednim czasie.

21. Ponadto emitenci powinni zapewnić, aby działania przewidziane w ich planie naprawy były zgodne z wymogami dotyczącymi reagowania i przywracania sprawności ICT, a także z innymi istotnymi elementami zarządzania ryzykiem związanym z ICT określonymi w rozporządzeniu (UE) 2022/2554³, w przypadku, gdy odpowiedni emitenci również podlegali tym wymogom.

Wskaźniki i progi monitorowania planu naprawy

22. Emitenci powinni określić w planie naprawy odpowiednie ramy wskaźników planu naprawy, za pomocą których emitent może ustalić określone wcześniej kryteria, które mogą sygnalizować konieczność zwiększenia częstotliwości monitorowania lub uruchomienia planu naprawy. Kryteria te powinny być ustalone w taki sposób, aby w stosownych przypadkach emitent mógł monitorować, eskalować i uruchamiać warianty naprawy.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 1).

23. Wskaźniki planu naprawy powinny odzwierciedlać konkretny profil ryzyka i środowisko operacyjne zarówno tokena, jaki i emitenta. W związku z tym wskaźniki i progi planu naprawy należy dostosować na poziomie tokena, z wyjątkiem wskaźników adekwatności kapitałowej, które należy dostosować na poziomie emitenta, na podstawie jego konkretnej wielkości, złożoności, charakteru i modelu biznesowego oraz wskaźników ryzyka operacyjnego i wskaźników poziomu zaufania rynku, które powinny być dostosowane zarówno na poziomie emitenta, jak i na poziomie tokena.
24. Oceniając, jakiego rodzaju wskaźniki zostaną uwzględnione w planach naprawy, każdy emitent powinien dokładnie rozważyć, które rodzaje zdarzeń mogą prowadzić do naruszenia wymogów regulacyjnych, oraz opracować konkretne wskaźniki na podstawie swojej wewnętrznej oceny ryzyka. W związku z tym wykaz wskaźników zamieszczony w załączniku I należy traktować jako przykładowy, a emitenci mogą wybrać dowolne lub wszystkie wskaźniki w ramach każdej kategorii.
25. Ponadto emitenci nie powinni ograniczać swojego zestawu wskaźników planu naprawy do wykazu zawartego w załączniku I. Powinni oni raczej rozważyć włączenie najbardziej odpowiednich wskaźników, nawet jeśli nie zostały one uwzględnione w załączniku I, według kryteriów określonych w niniejszych wytycznych, w tym na przykład wskaźników, które byłyby pomocne w odniesieniu do ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego, a także dowolnych innych okoliczności, jeżeli w danym obszarze stwierdzono jakieś trudności.
26. Emitenci powinni upewnić się, że wykaz wskaźników planu naprawy i dostosowanie ich progów jest oparte na ich wewnętrznej ocenie ryzyka oraz że jest on zawsze zgodny z ramami ich apetytu na ryzyko. Zmiany w apetycie emitentów na ryzyko powinny doprowadzić do przeglądu wykazu wskaźników naprawy i progów, aby ocenić, czy pozostają one odpowiednie w przypadku zmian w ich ramach apetytu na ryzyko.
27. Emitenci powinni uwzględnić w planie naprawy, że będą monitorować wskaźniki planu naprawy z odpowiednią częstotliwością, która umożliwi terminowe przekazywanie dokumentów z danymi dotyczącymi wskaźników właściwemu organowi na jego żądanie. Emitenci powinni również określić, w jaki sposób będą monitorować określone powyżej wskaźniki.
28. Emitenci powinny uwzględnić w planie naprawy wskaźniki o charakterze zarówno ilościowym, jak i jakościowym. Przy ustalaniu progów ilościowych wskaźników planu naprawy, spójnie z ogólnymi ramami zarządzania ryzykiem ustanowionymi zgodnie z art. 45 ust. 3 i art. 45 ust. 7 lit. b) rozporządzenia (UE) 2023/1114, emitenci powinni stosować miary progresywne („metoda sygnalizacji świetlnej”) w celu poinformowania organu zarządzającego emitenta, że taki próg wskaźnika może zostać osiągnięty.
29. W planie naprawy emitenci powinni uwzględnić co najmniej następujące kategorie wskaźników planu naprawy, szczegółowo określone w załączniku I (sekcja A – „Minimalne kategorie dla wszystkich emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem”), w szczególności:
 - 1) wskaźniki ryzyka płynności, informujące emitenta o potencjalnym lub rzeczywistym pogorszeniu się profilu płynności rezerwy aktywów;

- 2) wskaźniki ryzyka operacyjnego, opisujące potencjalne ryzyka wynikające z nieodpowiednich lub zawodnych procesów wewnętrznych, ludzi i systemów lub ze zdarzeń zewnętrznych, w tym ryzyka prawnego. Przy dostosowywaniu tego rodzaju wskaźników emitenci powinni w szczególności wziąć pod uwagę rodzaj technologii bazowej (np. licencjonowany lub nielicencjonowany rozproszony rejestr) oraz jej złożoność (np. istnienie mostów, jakość kryptografii itp.). Emitenci powinni również wziąć pod uwagę fakt, że poleganie na infrastrukturze unikatowej i złożonej, zamiast na standardowej, może mieć wpływ nie tylko na zdolność do jej wymiany, ale także na dostępność osób zajmujących się utrzymaniem i naprawą. W przypadku emisji tokenów wielołańcuchowych emitenci powinni uwzględnić szczegółowe wskaźniki dla każdej technologii rozproszonego rejestru wykorzystywanej do dystrybucji tokena powiązane z aktywami lub tokena będącego e-pieniędzem;
 - 3) wskaźniki ryzyka kredytowego lub wskaźniki jakości aktywów, służące do pomiaru zmian w jakości aktywów w rezerwie aktywów;
 - 4) wskaźniki związane z powiązаныmi aktywami, służące do pomiaru ryzyka masowych żądań wykupu, np. spowodowane utratą pegu;
 - 5) wskaźniki adekwatności kapitałowej, służące do pomiaru potencjalnego pogorszenia ilości i jakości pozycji kapitałowej emitenta, w tym poziom zgodności z wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w art. 35 rozporządzenia (UE) 2023/1114. Dostosowanie takich wskaźników powinno być ustalone powyżej ich obowiązujących minimalnych wymogów regulacyjnych. Wskaźniki adekwatności kapitałowej powinny być stosowane wyłącznie przez emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, którzy nie są instytucjami kredytowymi.
30. W planie naprawy emitenci powinni również uwzględnić następujące kategorie wskaźników planu naprawy, szczegółowo określone w załączniku I (sekcja B – Dodatkowe minimalne kategorie dla emitentów znaczących tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem oraz dla innych emitentów, którzy nie przedstawią właściwemu organowi odpowiedniego uzasadnienia niewłączenia):
- 6) wskaźniki ryzyka rynkowego, wynikające ze wszystkich pozycji zawartych w rezerwie aktywów, w tym zmienności związanej z powiązаныmi aktywami;
 - 7) wskaźniki ryzyka koncentracji, ze szczególnym uwzględnieniem nadmiernej ekspozycji rezerwy aktywów na pojedynczego kontrahenta lub wzajemnie powiązaną grupę kontrahentów;
 - 8) wskaźniki poziomu zaufania rynku, rejestrujące potencjalne negatywne postrzeganie emitenta lub tokena przez uczestników rynku, które mogłyby zakłócić dostęp emitenta do finansowania i rynków kapitałowych lub spowodować gwałtowny wzrost liczby żądań wykupu.
31. W drodze odstępstwa emitenci nieznaczących tokenów są zwolnieni z uwzględniania kategorii wskaźników planu naprawy określonych w poprzednim punkcie, o ile przedstawią właściwemu organowi odpowiednie uzasadnienie, że takie kategorie nie są odpowiednie lub istotne dla profilu ryzyka, modelu biznesowego, wielkości lub złożoności emitenta.

32. Wśród wskaźników związanych z powiązаныmi aktywami emitenci powinni zawsze uwzględnić co najmniej wskaźnik ryzyka depeggingu, mający na celu identyfikację ryzyka, że wartość rynkowa tokena różni się od wartości rynkowej powiązanych aktywów. Wskaźnik ryzyka depeggingu należy mierzyć jako stosunek wartości rynkowej tokena do wartości rynkowej powiązanych aktywów. Oczekuje się, że taki stosunek będzie zawsze równy 1, z przedziałem tolerancji nieprzekraczającym 1%. Przypadki, w których stosunek ten jest niższy niż 1, powinny spowodować podjęcie przez emitenta działań określonych w jego planie naprawy.
33. Emitenci powinni jasno opisać w planie naprawy, zgodnie z wymogami właściwego organu, w jaki sposób ustalono dostosowywanie wskaźników planu naprawy i w jaki sposób proggi zostaną przekroczone wystarczająco wcześnie, aby były skuteczne.
34. Emitenci powinni opisać w planie naprawy, w jaki sposób będą regularnie monitorować i aktualizować adekwatność wskaźników planu naprawy oraz dostosowywanie ich progów. W szczególności emitenci powinni określić, w jaki sposób zapewnią aktualizację planu naprawy, gdy będzie to konieczne ze względu na zmianę sytuacji finansowej i biznesowej emitenta lub konkretnego tokena. Emitenci powinni uwzględnić w planie naprawy, że wszelkie aktualizacje w ramach dostosowywania progów wskaźników planu naprawy powinny być niezwłocznie zgłaszane i wyjaśniane właściwemu organowi. Emitenci powinni zawsze upewnić się, że wskaźniki planu naprawy i ich proggi są w pełni zgodne z ramami zarządzania ryzykiem emitenta.
35. Emitenci powinni opracować treść planu naprawy, biorąc pod uwagę, że uruchomienie wariantów naprawy po przekroczeniu progów wskaźników planu naprawy nie powinno być zautomatyzowane oraz że do emitenta należy decyzja, czy i kiedy uruchomić plan naprawy w przypadku naruszenia. Podczas dostosowywania wskaźników planu naprawy emitenci powinni upewnić się, że ten punkt decyzyjny jest na wystarczająco wczesnym etapie, aby w razie potrzeby móc wdrożyć działania.
36. W planie naprawy emitenci powinni ustalić swój wewnętrzny proces decyzyjny. Emitenci powinni zapewnić, że taki proces będzie dokładny i dobrze uzasadniony, zgodnie z pkt 39, 40 i 41. Ponadto emitenci powinni określić w swoim planie naprawy, że niezależnie od tego, czy emitent zdecyduje się podjąć działania, czy nie, będą prowadzić otwarty i aktywny dialog z właściwym organem.
37. Aby móc skutecznie wykorzystać potencjał ostrzegawczy przekroczeń progów wskaźników planu naprawy, emitenci powinni określić w swoim planie naprawy, że niezwłocznie i w każdym przypadku:
 - w ciągu maksymalnie 24 godzin od przekroczenia progu wskaźnika planu naprawy powiadomią organ zarządzający emitenta, uruchamiając odpowiednią procedurę eskalacji w celu zapewnienia, by wszelkie naruszenia zostały uwzględnione i, w stosownych przypadkach, podjęto w tym względzie odpowiednie działania; oraz
 - najpóźniej w ciągu 24 godzin od uruchomienia wewnętrznej procedury eskalacji powiadomić właściwy organ o przekroczeniu progu wskaźnika planu naprawy.
38. Aby uwzględnić prawdopodobieństwo, że ramy czasowe określone zgodnie z poprzednim punktem mogą nie pozwolić emitentowi zareagować na przekroczenie progu w odpowiednim czasie, emitenci powinni określić najbardziej odpowiedni termin na wykonanie tych działań, na

podstawie specyfiki swojej działalności, wielkości i złożoności rezerwy aktywów. W żadnym przypadku nie należy przedłużać terminów określonych w poprzednim punkcie.

39. Emitenci powinni określić w planie naprawy, że w przypadku przekroczenia progu wskaźnika planu naprawy, organ zarządzający emitenta dokona oceny sytuacji, podejmie decyzję o ewentualnym uruchomieniu planu naprawy i niezwłocznie powiadomi o tym właściwe organy. Emitenci powinni również uwzględnić w planie naprawy, że w decyzji o uruchomieniu planu naprawy zostanie określony rodzaj działań naprawczych, które należy podjąć.
40. Emitenci powinni również określić w planie naprawy, że decyzja, o której mowa w poprzednim punkcie, powinna być oparta na uzasadnionej analizie okoliczności towarzyszących naruszeniu.
41. Emitenci powinni opisać w planie naprawy, że w przypadku gdy zdecydują się podjąć działania zgodnie z planem naprawy, właściwy organ otrzyma bez zbędnej zwłoki plan działania oparty na wykazie wiarygodnych i wykonalnych wariantów naprawy, które należy zastosować w takiej trudnej sytuacji, wraz z harmonogramem naprawy naruszenia. Plan naprawy powinien również przewidywać, że jeżeli nie zdecydowano się na podjęcie żadnych działań, właściwy organ otrzyma wyjaśnienie z jasnym przedstawieniem powodów oraz, w stosownych przypadkach, wykazujące, w jaki sposób możliwe jest przywrócenie określonych rodzajów wskaźników i ich naruszeń bez konieczności stosowania środków naprawczych.

4.5 Warianty naprawy

42. W swoim planie naprawy emitenci powinni określić szereg wariantów naprawy, które są dostosowane do modelu biznesowego emitenta i charakteru wyemitowanego tokena powiązanego z aktywami lub tokena będącego e-pieniędzem.
43. W odniesieniu do wariantów naprawy określonych w art. 46 rozporządzenia (UE) 2023/1114 emitenci powinni stosować następujące zasady:
 - a) plan naprawy powinien określać maksymalną kwotę opłat płynnościowych nakładanych na wykup i określać, w jaki sposób czas trwania tego środka będzie podawany do wiadomości publicznej;
 - b) przy ustalaniu maksymalnej kwoty opłat płynnościowych nakładanych na wykup, emitenci powinni zapewnić, aby ten wariant naprawy nie był stosowany jako sposób na zwiększenie zasobów płynności emitenta kosztem posiadaczy tokenów. Emitenci powinni upewnić się, że ten wariant naprawy jest stosowany tylko tymczasowo podczas trudnej sytuacji, wyłącznie w celu zmniejszenia liczby żądań wykupu podczas stabilizacji wartości tokena;
 - c) plan naprawy powinien określać różne poziomy ilościowe limitów w odniesieniu do liczby lub kwoty tokenów, które mogą zostać wykupione w dowolnym dniu roboczym. Poziomy te należy określić na podstawie dotkliwości przekroczenia progów wskaźników planu naprawy i powinny one być ustalone zarówno na poziomie zagregowanym (np. jako odsetek całej kwoty wyemitowanych tokenów), jak i na poziomie portfela;
 - d) w planie naprawy należy wyjaśnić, jakie inne działania naprawcze podejmie emitent po zawieszeniu wykupu. Emitenci powinni zawrzeć w swoim planie naprawy, iż uznają, że zawieszenie wykupu mogłoby negatywnie wpłynąć na ich reputację i zaufanie posiadaczy

tokenów oraz doprowadzić do zwiększenia liczby żądań wykupu po zniesieniu zawieszenia. Emitenci powinni zapisać w swoim planie naprawy, że w szczególności rozważą, czy zniesieniu zawieszenia powinny towarzyszyć inne środki, w tym między innymi opłaty płynnościowe lub limity liczby tokenów, które można codziennie wykupić;

- e) emitenci powinni uwzględnić w planie naprawy sposób, w jaki planują ponownie zapewnić zgodność z wymogami regulacyjnymi, oraz wyraźnie poinformować rynek o kolejnych krokach.
44. Oprócz wariantów naprawy wymienionych w art. 46 rozporządzenia (UE) 2023/1114 emitenci powinni zawrzeć co najmniej jeden wariant naprawy, który wzmocni pozycję kapitałową, i jeden wariant naprawy mający na celu poprawę pozycji płynności emitenta. Niewyczerpujący wykaz możliwych wariantów naprawy przedstawiono w załączniku III.
45. Plan naprawy powinien również zawierać szczegółowe informacje na temat wszelkich środków przygotowawczych, które powinien podjąć emitent, aby ułatwić wdrożenie planu naprawy lub poprawić jego skuteczność, wraz z harmonogramem wdrożenia tych środków, a także opis wszelkich środków niezbędnych do pokonania przeszkód utrudniających skuteczne wdrożenie wariantów naprawy, które zostały zidentyfikowane w planie naprawy.
46. Dla każdego wariantu naprawy emitenci powinni uwzględnić w planie naprawy ocenę wykonalności, która obejmuje co najmniej:
- a) ocenę ryzyka związanego z zastosowaniem wariantu naprawy przeprowadzoną w miarę możliwości na podstawie ewentualnych doświadczeń związanych z zastosowaniem tego wariantu naprawy lub równoważnego środka; oraz
 - b) analizę i opis wszelkich istotnych przeszkód utrudniających skuteczną i terminową realizację wariantu naprawy oraz opis wskazujący, czy przeszkody te można przezwyciężyć, a jeżeli tak – w jaki sposób.
47. Ponadto emitenci powinni określić dla każdego wariantu naprawy sposób zapewnienia ciągłości prowadzenia działalności w trakcie realizacji tego wariantu naprawy. Powinno to obejmować analizę operacji wewnętrznych (na przykład operacji realizowanych w ramach systemów informatycznych, operacji dotyczących dostawców i zasobów ludzkich) oraz analizę dostępności emitenta do kluczowych usług świadczonych przez osoby trzecie, które są niezbędne do regularnego prowadzenia jego działalności.
48. Aby potwierdzić wiarygodność wariantów naprawy, emitenci powinni przedstawić ilościowe i jakościowe dowody na poparcie oczekiwanych korzyści płynących z każdego wariantu. W każdym przypadku plan naprawy powinien zawierać co najmniej elementy wymienione w załączniku II.
49. Emitenci prowadzący również działalność inną niż emisja tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-piędzmem powinni ocenić wpływ takich innych rodzajów działalności na ich ogólną możliwość naprawy oraz powinni uwzględnić w planie naprawy, że przyjmą najbardziej odpowiednie środki w celu zapewnienia zgodności z art. 46 i 55 rozporządzenia (UE) 2023/1114.

50. Emitenci powinni uwzględnić w swoim planie naprawy sposób, w jaki planują monitorować wdrażanie wariantów naprawy w celu zapewnienia, że wykonanie planu naprawy ponownie zapewni zgodność z wymogami regulacyjnymi mającymi zastosowanie do rezerwy aktywów.
51. Emitenci powinni uwzględnić w planie naprawy proces przewidziany dla etapu wdrożenia, który zawsze obejmuje otwarty i aktywny dialog z właściwym organem w celu zapewnienia płynnego przejścia do wdrożenia planu uporządkowanego wykupu emitenta, zgodnie z art. 47 i 55 rozporządzenia (UE) 2023/1114, jeżeli stanie się jasne, że nie można ponownie zapewnić zgodności z wymogami regulacyjnymi mającymi zastosowanie do rezerwy aktywów.

Scenariusze naprawy

52. Emitenci powinni zapewnić w swoich planach naprawy określenie odpowiedniej liczby scenariuszy, których charakter jest wystarczająco zróżnicowany, aby poradzić sobie z szerokim zakresem wstrząsów.
53. Opracowując swoje plany naprawy, emitenci powinni korzystać ze scenariuszy trudnej sytuacji obejmujących cały system finansowy lub idiosynkratycznych scenariuszy trudnej sytuacji finansowej lub scenariuszy trudnej sytuacji niefinansowej (w tym trudnej sytuacji w zakresie usług) w celu przetestowania swoich możliwości w zakresie planowania naprawy. Scenariusze wykorzystywane do planowania naprawy powinny być zaprojektowane w sposób, który nie pozwoli emitentowi na spełnienie wymogów mających zastosowanie do rezerwy aktywów w przypadku, gdyby emitent nie wdrożył środków naprawczych w odpowiednim czasie. Każdy emitent powinien określić liczbę i złożoność scenariuszy, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności zgodnie z sekcją 4.1.

Utrzymanie usług

54. Emitenci powinni określić w planie naprawy, w jaki sposób zamierzają terminowo przywrócić swoje operacje i wypełnić swoje zobowiązania w przypadku zdarzeń, które stwarzają znaczące ryzyko zakłócenia działalności. Emitenci powinni również wymienić w planie naprawy usługi, które zamierzają utrzymać na podstawie swego modelu biznesowego i szczegółowo opisać, w jaki sposób zapewnią utrzymanie usług związanych z tokenami powiązаныmi z aktywami i tokenami będącymi e-pieniądzem. Wykaz usług, które należy utrzymać, powinien obejmować co najmniej usługi związane z emisją i wykupem tokenów. W przypadku, gdy wykonanie wariantów naprawy może mieć negatywny wpływ na świadczenie przez emitenta którejkolwiek z określonych usług, opis wariantu naprawy powinien określać, w jaki sposób emitent planuje zapewnić ciągłość wspomnianych usług w czasie wdrażania planu naprawy.
55. Emitenci, którzy realizują uzgodnienia dotyczące płatności w euro – jak określono w ramach nadzoru nad instrumentami, systemami i uzgodnieniami dotyczącymi płatności elektronicznych (ramy PISA) – powinni zapewnić, że działania naprawcze przewidziane w planie naprawy są zgodne z celem utrzymania zgodności z zasadami określonymi w ramach PISA.

56. Ponadto emitenci powinni upewnić się, że działania przewidziane w ich planie naprawy nie wpływają nadmiernie na zdolność wszelkich dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, z którymi współpracują⁴, do przestrzegania rozporządzenia (UE) 2022/2554.

4.6 Plan w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji

57. W planie naprawy emitenci powinni zawrzeć plan w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji określający, w jaki sposób emitent zamierza informować posiadaczy tokenów i inne zainteresowane strony, w tym opinię publiczną, o wdrożeniu wariantów naprawy. Plan w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji powinien również zawierać skuteczne propozycje w zakresie zarządzania wszelkimi potencjalnie niekorzystnymi reakcjami rynku.

58. Plan w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji powinien wyjaśniać, w jaki sposób emitent zamierza komunikować kwestie:

- a) wewnątrz, w szczególności z pracownikami, radami zakładowymi i innymi przedstawicielami pracowników, jeżeli tacy istnieją; oraz
- b) na zewnątrz, w szczególności z posiadaczami tokenów, akcjonariuszami i innymi inwestorami, właściwymi organami, rynkami finansowymi i elementami infrastruktury rynku finansowego, innymi kontrahentami i – w stosownych przypadkach – ogółem społeczeństwa.

59. W planie w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji emitenci powinni również uwzględnić, w jaki sposób zapewnią utrzymanie swoich usług związanych z tokenami, przewidywane terminy wznowienia operacji i wypełnienia swoich obowiązków. Plan w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji powinien również uwzględniać scenariusze, w których jest mało prawdopodobne, że emitent wznowi operacje lub wypełni swoje obowiązki, co doprowadzi do uruchomienia planu wykupu emitenta.

60. Plan w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji powinien przybliżyć (różne) kanały i strategie komunikacyjne, które emitent zamierza wykorzystać w fazie naprawy. Czyniąc to, emitenci powinni wziąć pod uwagę następujące kwestie:

- a) różne zainteresowane strony mogą mieć różne potrzeby w zakresie komunikacji;
- b) wewnętrzne i zewnętrzne zainteresowane strony mogą potrzebować informacji na różnych etapach; oraz
- c) różne warianty naprawy mogą wymagać konkretnych strategii komunikacyjnych.

⁴ Odniesienie do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów świadczących usługi powiernicze, oferujących usługi wymiany w celu konwersji tokenów powiązanych z aktywami na pieniądź fiducjarny i vice versa. Działania naprawcze podejmowane przez emitenta nie powinny kolidować ze zdolnością dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do utrzymania zgodności z rozporządzeniem w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej (rozporządzenie DORA).

4.7 Format i utrzymanie planu naprawy

61. Emitenci powinni sporządzić swój plan naprawy w jasny i przystępny sposób. Plan naprawy powinien być kompletny, jego zrozumienie nie powinno wiązać się z koniecznością uzyskania dodatkowych wyjaśnień, powinien być dokładny i zawierać co najmniej wszystkie informacje wymienione w niniejszych wytycznych.
62. Emitenci powinni uwzględnić w swoim planie naprawy, że informacje w nim zawarte będą okresowo aktualizowane, a przynajmniej za każdym razem, gdy nastąpi istotna zmiana w profilu biznesowym lub finansowym emitenta lub wyemitowanego tokena. O każdym przeglądzie lub aktualizacji planu należy bez zbędnej zwłoki powiadomić właściwy organ. Emitenci znaczących tokenów powinni uwzględnić w swoim planie naprawy, że będą aktualizować zawarte w nim informacje co najmniej raz w roku.

4.8 Powiązania między różnymi obowiązkami w zakresie planowania naprawy

Wielu emitentów tego samego tokena i emitenci oferujący publicznie co najmniej dwa tokeny

63. Jeżeli token powiązany z aktywami lub token będący e-pieniędzem jest emitowany przez wielu emitentów, wszyscy emitenci powinni uwzględnić w swoich planach naprawy sposób, w jaki zapewnią skuteczną koordynację między odpowiednimi planami naprawy. W szczególności emitenci powinni ustanowić w swoich planach naprawy odpowiednie środki mające na celu zapewnienie, że:
 - a) wskaźniki planu naprawy są dostosowane w maksymalnym możliwym stopniu;
 - b) progi wskaźników planu naprawy powiązanego z tokenami są ustawione na tym samym poziomie;
 - c) warianty naprawy określone w każdym planie są ze sobą spójne;
 - d) uruchomienie i wykonanie odpowiednich planów naprawy jest uzgadniane i koordynowane przez wszystkich emitentów;
 - e) wdrożenie określonych wariantów naprawy przez jednego z emitentów nie ma nadmiernego wpływu na wdrożenie innych wariantów naprawy przez pozostałych emitentów;
 - f) wykonanie planów naprawy odbywa się w taki sposób, aby wszyscy posiadacze tokenów byli traktowani sprawiedliwie i równo.
64. Jeśli chodzi o format, emitenci, którzy oferują publicznie co najmniej dwa tokeny, powinni sporządzić plan naprawy dla każdego wydawanego przez siebie tokena powiązanego z aktywami lub tokena będącego e-pieniędzem oraz skalibrować w nim wskaźniki i progi planu naprawy pod konkretnego tokena.

65. Właściwe organy powinny rozważyć, czy emitenci, którzy oferują publicznie co najmniej dwa tokeny, powinni sporządzić jeden oddzielny plan naprawy dla każdego wyemitowanego tokena, czy też jeden plan naprawy podzielony na oddzielne sekcje, z których każda określa elementy dla konkretnego tokena. Tę drugą opcję należy wykluczyć w przypadku, gdy jeden z tokenów jest emitowany przez wielu emitentów.
66. Emitenci oferujący publicznie co najmniej dwa tokeny powinni zapewnić przynajmniej, że:
- a) wskaźniki planu naprawy dotyczące emitenta są spójne, a odpowiednie progi zostały ustawione na tym samym poziomie;
 - b) warianty naprawy określone dla każdego tokena nie są ze sobą sprzeczne;
 - c) uruchomienie i wykonanie jednego planu naprawy nie będzie miało negatywnego wpływu na uruchomienie i wykonanie innych planów naprawy;
 - d) wdrożenie dowolnego wariantu naprawy nie zakłóca świadczenia usług związanych z innymi wyemitowanymi tokenami.

Emitenci podlegający innym obowiązkom w zakresie planowania naprawy wynikającym z unijnych przepisów sektorowych

67. W przypadku gdy emitent jest instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną, od której wymaga się sporządzenia planu naprawy na mocy dyrektywy 2014/59/UE⁵, z zastrzeżeniem uprzedniego uzgodnienia z właściwymi organami wyznaczonymi na mocy rozporządzenia (UE) 2023/1114 i dyrektywy 2014/59/UE oraz z zastrzeżeniem spełnienia wymogów poufności określonych w dyrektywie 2014/59/UE, emitent ten:
- a) może zawrzeć w planie naprawy sporządzonym i zatwierdzonym zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE („plan naprawy BRRD”) załącznik zawierający wszystkie informacje określone w niniejszych wytycznych, poprzez odwołanie się do odpowiednich sekcji planu naprawy BRRD, które są odpowiednie do spełnienia wymogów określonych w sekcjach 4.2–4.6 niniejszych wytycznych lub poprzez włączenie nowych sekcji lub informacji, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia zgodności z niniejszymi wytycznymi;
 - b) emitenci wybierający opcję z ppkt a) powyżej powinni przedłożyć plan naprawy na mocy rozporządzenia (UE) 2023/1114 sporządzony w formie załącznika, o którym mowa w ppkt a) powyżej, właściwemu organowi wyznaczonemu na mocy rozporządzenia (UE) 2023/1114; emitent powinien również wyraźnie wskazać w oświadczeniu / indeksie konkretne sekcje i strony planu naprawy BRRD, w których znajdują się informacje określone w niniejszych wytycznych.

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

68. Poprzedni punkt nie ma zastosowania do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, które są emitentami znaczących tokenów powiązanych z aktywami.

Załącznik I – Wykaz minimalnych kategorii wskaźników planu naprawy i przykładowy wykaz wskaźników planu naprawy

Wykaz minimalnych kategorii i niewyczerpujący wykaz wskaźników planu naprawy
A. Minimalne kategorie dla wszystkich emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-piędzmem
Kategoria 1. Wskaźniki ryzyka płynności
a) Depozyty na żądanie w instytucjach kredytowych i (w stosownych przypadkach) bankach centralnych / kwota dziennego wykupu (pięciodniowa średnia krocząca)
b) Depozyty na żądanie w instytucjach kredytowych i (w stosownych przypadkach) bankach centralnych + umowy wtórnego odkupu, które można wypowiedzieć z zachowaniem terminu wypowiedzenia wynoszącego jeden dzień roboczy + wysoce płynne instrumenty finansowe / najwyższa kwota dziennego wykupu w ciągu ostatnich trzech miesięcy
c) Depozyty na żądanie w instytucjach kredytowych i (w stosownych przypadkach) bankach centralnych + umowy wtórnego odkupu, które można wypowiedzieć z zachowaniem terminu wypowiedzenia wynoszącego pięć dni roboczych + wysoce płynne instrumenty finansowe / suma pięciu najwyższych kwot dziennego wykupu w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy
d) Depozyty na żądanie w instytucjach kredytowych i (w stosownych przypadkach) bankach centralnych + umowy wtórnego odkupu, które można wypowiedzieć z zachowaniem terminu wypowiedzenia wynoszącego jeden dzień roboczy + wysoce płynne instrumenty finansowe / suma najwyższej kwoty dziennego wykupu w ciągu ostatnich trzech miesięcy na rzecz (x ⁶) największych posiadaczy tokenów
e) Dzienny przepływ netto, tj. wyemitowany token – wykupiony token (pięciodniowa średnia krocząca)
Kategoria 2. Wskaźniki ryzyka operacyjnego
a) Wszelkie incydenty w znaczący sposób zakłócające regularne działanie usług emitenta lub jego ciągłość biznesową (np. przedłużające się przestoje wpływające na systemy informatyczne lub systemy dostarczające tokeny; awarie infrastruktury, w tym nieprawidłowe funkcjonowanie technologii rozproszonego rejestru; ryzyko wynikające z interoperacyjności różnych infrastruktur, np. za pośrednictwem mostów), również w przypadku, gdy zostały spowodowane przez zewnętrznego dostawcę usług.
b) Zakładany czas wznowienia funkcji (tj. maksymalny akceptowalny czas wznowienia działania po awarii produktu lub systemu)

⁶ Liczba największych posiadaczy tokenów, z uwzględnieniem zasad określonych w niniejszych wytycznych. Można zastosować wiele wskaźników, każdy z inną liczbą największych posiadaczy tokenów, jeżeli lepiej odpowiada to ich praktykom zarządzania ryzykiem.

c) Maksymalny czas od rezygnacji lub przedłużającej się nieobecności kluczowego personelu
d) Naruszenie lub przewidywane naruszenie któregokolwiek z wymogów regulacyjnych
e) Ryzyko prawne
Kategoria 3. Wskaźniki ryzyka kredytowego lub jakości aktywów
a) Wysoce płynne aktywa finansowe ze wskaźnikami utraty wartości (np. wskaźnikami utraty wartości w odniesieniu do jakości kredytowej określonymi w MSSF 9) / rezerwa aktywów
b) Całkowita kwota rezerwy aktywów utrzymywanych jako depozyty złożone w instytucjach kredytowych o najniższym ratingu kredytowym według apetytu emitenta na ryzyko zgodnie z art. 36 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2023/1114 / całkowity depozyt bankowy w ramach rezerwy aktywów
c) Odległość od minimalnego poziomu nadzabezpieczenia (określonego w art. 36 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2023/1114)
d) Negatywna zmiana ratingu kredytowego kluczowych kontrahentów (np. instytucji kredytowej przechowującej depozyty emitenta)
Kategoria 4. Wskaźniki związane z powiązаныmi aktywami
a) Ryzyko depeggingu mierzone jako stosunek wartości rynkowej tokena do wartości rynkowej powiązanych aktywów
b) Zmiany regulacyjne negatywnie wpływające na powiązane aktywa
c) Zamrożenie lub znacząca negatywna zmiana płynności rynku, na którym wymieniane są powiązane aktywa
Kategoria 5. Wskaźniki adekwatności kapitałowej
a) Wskaźnik funduszy własnych
B. Dodatkowe minimalne kategorie dla emitentów znaczących tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem oraz dla innych emitentów, którzy nie przedstawią właściwemu organowi odpowiedniego uzasadnienia niewłączenia
Kategoria 6. Wskaźniki ryzyka rynkowego
a) Stosunek „Dzienna zmiana wartości rynkowej rezerwy aktywów / (x ⁷) średnia krocząca dni”
b) Stosunek „Zmienność rezerwy aktywów / zmienność powiązanych aktywów”
c) Wrażliwość rezerwy aktywów na zmiany stóp procentowych
d) Stosunek „Wartość zagrożona rezerwy aktywów / fundusze własne emitenta”
Kategoria 7. Wskaźniki ryzyka koncentracji
a) Stosunek „Wartość tokena posiadanego przez pięciu największych kontrahentów / całkowita wartość wyemitowanego tokena”
b) Stosunek „(Depozyt w jednej grupie bankowej + papiery wartościowe wyemitowane przez pojedynczego kontrahenta) / maksymalny limit koncentracji ⁸ ”

⁷ Liczba dni, z uwzględnieniem zasad określonych w niniejszych wytycznych. Można zastosować wiele wskaźników, każdy o innym horyzoncie czasowym, jeżeli lepiej odpowiada to ich praktykom zarządzania ryzykiem.

⁸ Zgodnie z art. 36 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2023/1114.

c) Stosunek koncentracji depozytów przechowywanych w instytucjach kredytowych / maksymalny stosunek koncentracji dla depozytów
Kategoria 8. Wskaźniki poziomu zaufania rynku
a) Przekaz medialny negatywny ⁹ dla emitenta lub wyemitowanych tokenów
b) Wiadomości lub doniesienia medialne negatywne dla kluczowych kontrahentów (np. dostawcy usług powierniczych; banki posiadające znaczną ilość depozytów)
c) Naruszenie lub przewidywane naruszenie progów wskaźników planu naprawy związanych z jakimkolwiek innym wydanym tokenem
d) Istotne zmiany w częstotliwości lub kwocie płatności realizowanych przy użyciu tokena, jak również w sposobie wykorzystywania tokenów jako środka płatniczego
e) Naruszenie reputacji emitenta lub kluczowych przedstawicieli emitenta
f) Nagły wzrost liczby żądań wykupu
g) Nagły spadek emisji tokenów

⁹ Odniesienie do mediów obejmuje sieci społecznościowe i specjalistyczne platformy do blogowania.

Załącznik II – Wykaz elementów, które należy uwzględnić w opisie każdego wariantu naprawy

1. Punkty do opisu wariantów naprawy:
 - a) streszczenie istotnych elementów;
 - b) opis wariantu naprawy;
 - c) przegląd kluczowych założeń leżących u podstaw każdego wariantu naprawy;
 - d) ocena strategicznych skutków wykonania wariantu naprawy;
 - e) ocena wpływu finansowego w normalnych i trudnych warunkach rynkowych;
 - f) potencjalne niekorzystne skutki wariantu naprawy;
 - g) harmonogram skutecznego wykonania, w tym oczekiwane ramy czasowe realizacji niezbędnych działań;
 - h) jakakolwiek zależność od kontrahentów zewnętrznych mająca wpływ na skuteczne wykonanie;
 - i) wzajemna wyłączość – czy niektóre warianty naprawy nie wykluczają się wzajemnie;
 - j) wzajemna korelacja wariantów – czy uruchomienie jednego wariantu naprawy może mieć wpływ na późniejszą lub jednoczesną realizację innego wariantu;
 - k) względy operacyjne, takie jak wymogi dotyczące zatwierdzenia i zdolność do jednoczesnej realizacji dwóch lub więcej wariantów naprawy;
 - l) ocena ewentualnych ograniczeń skutecznej realizacji. Ocena ta jest szczególnie istotna w odniesieniu do wariantów, o których mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2023/1114.
 - m) Strategia komunikacyjna mająca na celu informowanie posiadaczy tokenów o wszelkich środkach, które mogą mieć na nich niekorzystny wpływ.

Załącznik III – Niewyczerpujący wykaz możliwych wariantów naprawy, które emitenci mogą wykorzystać w swoich planach naprawy

1. Pozyskiwanie kapitału.
2. Zastrzyk dodatkowych środków finansowych.
3. Dostęp do standardowych instrumentów banku centralnego, w stosownych przypadkach.
4. Zmiana struktury lub zmniejszenie ryzykowności rezerwy aktywów.
5. Zmiana dostawcy zewnętrznego (np. dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów).
6. Zakup gwarancji finansowych od instytucji kredytowej lub firmy ubezpieczeniowej pokrywających wartość rezerwy aktywów.
7. Zbycie działalności.
8. Połączenie z innym emitentem.
9. Połączenie jednej emisji tokenów powiązanych z aktywami z inną emisją.
10. Środki komercyjne.